

Wzorzec FCI nr 2/28.10.2009

SETER ANGIELSKI

(English Setter)

Kraj pochodzenia: Wielka Brytania

Data publikacji obowiązującego wzorca: 28.07.2009

Użytkowość: pies wystawiający.

Klasyfikacja FCI: Grupa 7 - Wyżły.
Seksja 2 - Wyżły brytyjskie. Seter.
Próby pracy wymagane.

WYGLĄD OGÓLNY:

Pies średniego wzrostu, o ładnie zarysowanej sylwetce, eleganckim wyglądzie i ruchach.

ZACHOWANIE - TEMPERAMENT:

Bardzo aktywny, o dużej pasji łowieckiej. Nadzwyczaj przyjacielski i łagodnie usposobiony.

GŁOWA:

Noszona wysoko, długa i stosunkowo sucha.

Mózgoczaszka:

Czaszka: owalnie sklepiona między uszami, pojemna, guz potyliczny dobrze zaznaczony.

Stop: wyraźny.

Trzewioczaszka:

Nos: koloru czarnego lub wątrobianego, stosownie do barwy szaty.

Nozdrza: szerokie.

Kufa: umiarkowanie głęboka i dość tępo zakończona. Jej długość od stopu do czubka nosa powinna być równa długości czaszki od guza potylicznego do oczu.

Wargi: niezbyt obwisłe.

Szczęki/uzębienie: szczęki mocne, prawie jednakowej długości, o idealnym, regularnym i kompletnym zgryzie nożycowym, tj. siekacze górne powinny ściśle pokrywać siekacze dolne. Zęby osadzone prostopadle do szczęk. Pożądane kompletne uzębienie.

Oczy: lśniące, o łagodnym i wyrazistym spojrzeniu. Koloru od ciemnoorzechowego do ciemnobrązowego, im ciemniejsze tym lepiej.

Jaśniejsze oczy dopuszczalne jedynie u osobników o umaszczeniu liver belton. W kształcie owalne, nie są wyłupiate.

Uszy: umiarkowanej długości, nisko osadzone, zwisające wdzięczną fałdą ściśle przy policzkach. Końce uszu aksamitne, część górna pokryta delikatnym, jedwabistym włosom.

SZYJA:

Raczej długa, dobrze umięśniona i sucha, łagodnie wygięta w karku, o eleganckim zarysie, bez zwisającego podgardla. Połączenie z głową powinno być wyraźnie zarysowane.

TUŁÓW:

Umiarkowanej długości.

Grzbiet: krótki i poziomy.

Łędźwie: szerokie, lekko wysklepione, mocne i dobrze umięśnione.

Klatka piersiowa: o dobrym przedpiersiu, odpowiednio głęboka i szeroka między łopatkami. Żebra dobrze wysklepione, ostatnie zachodzące daleko ku tyłowi.

Ogon: osadzony prawie na poziomie linii grzbietu, umiarkowanej długości, nie sięgający poniżej stawu skokowego, ani zadarty w górę, ani węzłowato zakręcony. Powinien być lekko wygięty lub szablasty, lecz bez tendencji do zakręcenia ku górze. Włosy na ogonie zwisają w długich, powiewnych kosmykach. Pióro zaczyna się nieco poniżej nasady ogona i wydłuża ku jego środkowi, a następnie skraca w kierunku końca. Włos długi, lśniący, miękki i jedwabisty, falisty, lecz nie kędzierzawy. Ogon noszony żywo, w poziomie, nie wyżej linii grzbietu.

KOŃCZYNY:

Kończyny przednie:

Łopatki: długie i ustawione skośnie ku tyłowi.

Łokcie: nisko osadzone, przylegające do tułowia.

Przedramiona: proste, dobrze umięśnione, z zaokrągloną kością.

Śródreżca: krótkie, mocne, o okrągłej kości.

Łapy: o mocnych opuszkach, zwarte, ze ściśle przylegającymi, dobrze wysklepionymi palcami, dobrze chronionymi przez obfity włos pomiędzy nimi.

Kończyny tylne: długie od biodra do stawu skokowego, dobrze umięśnione wraz z podudziem.

Uda: długie.

Stawy kolanowe: dobrze kątowane.

Stawy skokowe: nisko opuszczone, ustawione prostopadle, nie zwrócone ani do wewnątrz, ani na zewnątrz.

Łapy: o mocnych opuszkach, zwarte, ze ściśle przylegającymi, dobrze wysklepionymi palcami, dobrze chronionymi przez obfity włos pomiędzy nimi.

CHODY:

Swobodne i wdzięczne, sugerujące szybkość i wytrzymałość. Swobodna praca stawu skokowego, wskazująca na silną akcję kończyn tylnych.

Stawy: biodrowy, kolanowy i skokowy, oglądane z tyłu tworzą jedną linię. Głowa noszona w sposób naturalny wysoko.

OKRYWA WŁOSOWA:

Włos: z tyłu głowy, na wysokości uszu, lekko falisty, lecz nie kędzierzawy, długi i falisty, podobnie jak reszta szaty. Obfite frędzle na przednich i tylnych nogach sięgające do łap.

Umaszczenie: czarno-białe (blue belton), pomarańczowo - białe (orangebelton), cytrynowo-białe (lemon-belton), wątrobiano-białe (liverbelton) lub tricolor, tzn. blue belton z podpalaniem lub liverbelton z podpalaniem. Preferowane są osobniki bez dużych barwnych łat na ciele, ale drobno cętkowane.

Uwaga Komisji Standardów: „belton” jest zwyczajowym terminem opisującym charakterystyczne cętkowanie szaty seter angielskiego. Belton jest wsią w Northumberland, a termin ten został rozpowszechniony dzięki książce o seterach angielskich autorstwa Edwarda Laveracka, który użył go tam po raz pierwszy. Hodowca ten miał przemożny wpływ na obecny wygląd rasy.

WZROST:

Wysokość w kłębie: psy: 65 - 68 cm
suki: 61 - 65 cm

WADY:

Wszelkie odstępstwa od powyższego wzorca powinny być traktowane, jako wady i oceniane w zależności od ich stopnia oraz wpływu na zdrowie, sprawność i dobre samopoczucie psa i zdolności do wykonywania pracy, do której był przeznaczony.

WADY DYSKWALIFIKUJĄCE:

- Agresja lub wyraźna lęklivość
- Psy wykazujące wyraźne wady fizyczne lub zaburzenia charakteru powinny być dyskwalifikowane.

N.B.

Samce muszą mieć dwa normalnie rozwinięte jądra w pełni wyczuwalne w mosznie.